

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Povrv-1301/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Dini Jellin, u pravnoj stvari tužitelja AI STUDIO d.o.o., OIB: 83247361073, Zagreb, Ulica Divka Budaka 1D, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Panić Šušteršić, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika SolarShop-Mont d.o.o., OIB: 64847704033, Zagreb, Slavka Kolara 101, kojeg zastupa punomoćnik Timon Sakoman, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon javne, glavne rasprave zaključene 16. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika, s danom objave 24. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Nives Mirčetić iz Velike Gorice, N. Šopa 41, pod br. Ovr-1309/2025 od 7. studenog 2025. kojim je naloženo tuženiku SolarShop-Mont d.o.o., OIB: 64847704033, Zagreb, Slavka Kolara 101, isplatiti tužitelju AI STUDIO d.o.o., OIB: 83247361073, Zagreb, Ulica Divka Budaka 1D, iznos od 145,60 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 26. rujna 2024. pa do isplate te se odbija u tom dijelu tužbeni zahtjev, kao neosnovan.

II. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj od tuženika traži isplatu iznosa od 40,00 EUR sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju isplatiti tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 194,14 EUR sa zateznim kamatama tekućim od dana 24. travnja 2026. do isplate u visini određenoj prema čl. 29. Zakona o obveznim odnosima i to za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za osam postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se dio zahtjeva tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 13,27 EUR sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

i

riješio je

Dopušta se preinaka tužbe kojom tužitelj od tuženika uz isplatu iznosa od 145,60 EUR sa zateznim kamatama traži i isplatu iznosa od 40,00 EUR sa zateznim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužitelj (ovrhovoditelj) je podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave. Odlučujući o navedenom prijedlogu za ovrhu javna bilježnica Nives Mirčetić iz Velike Gorice, N. Šopa 41, je donijela rješenje o ovrši posl. br. Ovrv-1309/2025 od 7. studenoga 2025.

2. Tuženik (ovršnik) je protiv rješenja o ovrši izjavio prigovor zbog čega je javni bilježnik prosljedio spis sudu te je Općinski sud u Velikoj Gorici donio rješenje, posl. br. Povrv-238/2025-2 od 24. studenoga 2025. (listovi 26. – 28. spisa) kojim je stavio izvan snage rješenje o ovrši u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo sve provedene radnje te je riješio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga te se oglasio stvarno nenadležnim, te je riješio da će se spis, po pravomoćnosti navedenog rješenja, dostaviti ovome sudu, kao stvarno nadležnom.

3. U nastavku postupka ovaj sud je donio rješenje posl. br. Povrv-130/2025-2 od 23. veljače 2026. (listovi 60. – 62. spisa) kojim je pozvao stranke da se očituje na tijek postupka u zakonskim rokovima.

4. Tuženik je u prigovoru (odgovoru na tužbu – listovi 23. i 24. spisa) naveo da nema evidentirano potraživanje, da nije razvidna osnova i visina. Istakao je da nije bio u poslovnom odnosu sa tužiteljem.

5. Tijekom postupka tužitelj je naveo da traži isplatu iznosa od 145,60 EUR sa zateznim kamatama na temelju računa br. 000005832/01/01 od 17. rujna 2024., a koji je dospio 25. rujna 2024. Pozvao se na čl. 31. st. 1. Ovršnog zakona. Pojasnio je da je riječ o pravnom pitanju. Naveo je da je tuženik prihvatio ponudu putem telefona 6. srpnja 2022. Time je tuženik donio samostalnu, poslovnu odluku. Poziva se na čl. 252. st. 1. i čl. 261. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima. Istakao je da je radi o dvostrano obveznom poslovnom odnosu. Naveo je da je tužitelj ispunio svoju ugovornu obvezu. Objasnio je da se radi o ugovoru o djelu. Ujedno je naveo da je tužitelj već primio prvu ratu 16. rujna 2024. Preinačio je tužbu na način da sada potražuje i isplatu iznosa od 40,00 EUR sa zateznim kamatama po Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Stoga je predložio da sud održi na snazi platni nalog i da naloži tuženiku naknaditi tužitelju daljnji iznos od 40,00 EUR.

6. U podnesku od 5. ožujka 2026. tuženik je osporio autentičnost snimke. Rekao je da se tuženik se sjeća telefonskog razgovora. Naveo je da iz telefonskog razgovor proizlazi da se radi o "Moja djelatnost 3u1", a da je račun izdan za "Moja djelatnost 2-2". Objasnio je da se ne slažu iznosi iz računa i razgovora. Osporio je da je platio prvu ratu. Naveo je da tužitelj nije dokazao postojanje ugovornog odnosa.

7. Na pripremnom ročištu tužitelj je predao USB stick. Stranke su se suglasile da je sadržaj USB sticka identičan transkriptu razgovora već prethodno dostavljenom u spisu.

8. Tijekom postupka sud je pročitao izvadak iz sudskog registra za tužitelja (listovi 4. – 5. spisa), izvadak iz sudskog registra za tuženika (listovi 7. – 8. spisa), račun (list 9., 36., 70. spisa), potvrdu o izvršenom uvidu u podatke OIB sustava (list 10. spisa), objava na internetu Moja djelatnost (list 37., 71. spisa), transkript razgovora (listovi 76. i 77. spisa), ispis tražilice Google (listovi 78. i 79. spisa) te preslušao USB stick (list 96. spisa).

9. Sud je, također, pročitao i sudsku praksu, koja djeluje snagom svoje pravne argumentacije, pa tako rješenje Županijskog suda u Varaždinu, posl. br. GŽ-2143/2017-2 od 29. kolovoza 2018. (listovi 47. – 50., 72. – 75. spisa), presudu i rješenje Trgovačkog suda u Zadru, posl. br. Povrv-32/2025-21 od 4. studenoga 2025. (listovi 51. – 55., 85. – 89. spisa) i presudu Vrhovnog suda RH, posl. br. Rev-839/2024-2 od 4. veljače 2025. (listovi 80. – 84. spisa).

10. Raspravnim rješenjem od 16. travnja 2026. (list 93. i 94. spisa) sud je odbio daljnje predložene, a neizvedene dokazne prijedloge, kao nevažne, radi utvrđenja odlučnih činjenica. Ovo stoga jer je činjenično stanje u trenutku zaključenja glavne rasprave bilo u dovoljnoj mjeri razjašnjeno za donošenje meritorne odluke, što će biti još dodatno obrazloženo.

11. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno, tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe iz čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025. - dalje u tekstu: ZPP), ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

12. Predmet ovog spora je zahtjev za platež naknade za uslugu "Moja djelatnost 2-2" u iznosu od 145,60 EUR kao i zahtjev za platež posebne naknade u iznosu od 40,00 EUR po Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

13. Između stranaka nije sporno da sadržaj razgovora sa USB sticka odgovara transkriptu navedenog telefonskog razgovora.

14. Između stranaka je sporno jesu li stranke bile u poslovnom odnosu. Između stranaka je sporno je li sklopljen ugovor o djelu. Sporno je je li tuženik tužitelju već prethodno platio prvu ratu. Sporno je o kojoj usluzi se radi. Sporan je iznos naknade. Sporna je autentičnost snimke o sklopljenom ugovoru između stranaka.

15. Prema odredbi iz čl. 7. st. 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeva i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

16. Prema odredbi iz čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

17. Prema odredbi iz čl. 221.a ZPP-a ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

18. U prilog svojih navoda, odnosno kako bi dokazao osnov i visinu, tužitelj dostavlja račun br. 000005832/01/01 od 17. rujna 2024. (list 9. spisa). Iz računa je vidljivo da ga je izdao tužitelj prema tuženiku za uslugu naziva "Moja djelatnost 2-2", a na iznos od 145,60 EUR. Radi se o oduženom računu i vjerodostojnoj ispravi. Račun, sam za sebe, nije dokaz osnove.

19. Tužitelj, također, dostavlja opis usluge "Moja djelatnost", odnosno "Paket 3u1" (list 37. spisa). U navedneom stopi da je taj paket – "Paket 3u1" dogovoren sa Dario Popovićem, zz tuženika, 6. srpnja 2022. Vidljiva je naknada za uslugu u iznosu od 231,73 EUR / 1.746,00 kn, uvećano za PDV. Navedeni opis usluge ne sadrži datum sastavljanja, ne sadrži tvrtu tuženika, već ime fizičke osobe – Daria Popovića. Ujedno opisana usluga u navedneom dopisu je "Paket 3u1", a na utuženom računu je "Moja djelatnost 2-2" iz čega su zaključuje da se ne radi o istim uslugama. Tužitelj ne dokazuje da se radi o istim uslugama. Niti naknada iz dopisa ne odgovara iznosu na ispostavljenom računu, a niti npr. ½ dijela računa (ukoliko se uvažava navodi da je tužitelj primio prvu ratu – što tužitelj, sukladno odredbama iz čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, ne dokazuje).

20. Nadalje, tužitelj dostavlja transkript razgovora (listovi 43. i 44. spisa), kao i USB stick sa snimkom razgovora. Sud je na glavnoj raspravi preslušao snimku. Nakon slučaja snimke, tuženik se suglasio da sadržan preslušane snimke odgovora transkriptu razgovora na listovima 43. i 44. spisa. Međutim, iako tuženik navodi da se transkript navodi na uslugu "Moja djelatnost 3u1" i da takvo što proizlazi iz transkripta razgovora – sud ne može prihvatiti takav zaključak jer se radi samo o opisu ili predmetu transkripta, a ne o sadržaju samog razgovora. Iz razgovora nije jasno o kojoj se uopće usluzi radi – osim "za pretragu na googlu" – nije moguće utvrditi odnosi se na uslugu 3u1 (iz dopisa i prema predmetu transkripta) ili 2-2 (iz utuženog računa). Čitanjem transkripta i preslušavanjem razgovora ud utvrđuje da bi se, samo izdvojenom ocjenom, a ne uvažavanjem navoda i/ili osporavanja stranaka, odnosno konkretno tuženika, moglo utvrditi da je između stranaka ugovor sklopljen. Ukratko, sasvim je u redu i pravno moguće, dopušteno i obvezujuće sklopiti ugovora o djelu na daljinu i to telefonskim putem – ali u konkretnom predmetu tuženik izričito navodi da: a) ugovor nije sklopljen, b) stranke nisu bile u ugovornom odnosu, c) tuženik se ne sjeća telefonskog razgovora i d) osporava autentičnost razgovora. Svaka stranka mora dokazati svoje navode i svoja osporavanja (čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a). Navedeno znači ovo; tužitelj je trebao dokazati da su stranke bile u poslovnom, odnosno ovdje ugovornom odnosu, tj, da su stranke telefonskim putem sklopile ugovor o djelu. Takovo što tužitelj jest mogao dokazati i snimkom i transkriptom razgovora. No, tuženik je osporio da su stranke bile u ugovornom odnos dok je istovremeno osporio autentičnost snimke i naveo da se tuženik ni ne sjeća telefonskog razgovora. Nakon takvih osporava, teret dokazivanja je i dalje na tužitelju, te je konkretno u ovom sporu, tužitelj

i dalje trebao dokazati telefonsko sklopljen ugovor i istovremeno autentičnost snimke. U konkretnom predmetu tužitelj nije, sukladno odredbama iz čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, dokazao da je ugovorom telefonski sklopljen, odnosno autentičnost snimke. Plastično prikazano, tužitelj nije stavio pravovremeno adekvatne dokazne prijedloge kojima bi dokazao da je ugovor sklopljen telefonskim putem – odnosno, posebno autentičnost snimke. Uvažavajući da u ovom sporu tuženik osporava autentičnost, to je teret dokaza da dokaže osnov bio na tužitelju. Kako tužitelj takvo što nije dokazao, to je sud o navedenom odnosno konkretno o telefonski sklopljenom ugovoru i autentičnosti snimke, odlučio na temelju tereta dokaza iz čl. 221.a ZPP-a i zaključio da snimka nije autentična i da ugovor između stranaka nije sklopljen telefonskim putem.

21. Slijedom iznesenog, valjalo je na temelju odredbe iz čl. 451. st. 1. ZPP-a odlučiti kao u t. I. izreke.

22. Preinačenom tužbom tužitelj potražuje i posebnu naknadu u iznosu od 40,00 EUR po čl. 13. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodi ("Narodne novine", br. 108/2012., 144/2012., 81/2013., 112/2013., 121/2013., 78/2015., 71/2015. i 114/2022. – ZFPPN).

23. Prema odredbi iz čl. 13. st. 1. ZFPPN-a u poslovnim transakcijama između poduzetnika i između poduzetnika i osoba javnog prava u kojima je osoba javnog prava dužnik novčane obveze, ako dužnik zakasni s ispunjenjem novčane obveze, vjerovnik ima pravo, bez ikakve daljnje opomene, na posebnu naknadu u iznosu od 40 eura.

24. S obzirom na to da tužitelj u ovom predmetu dokazao da je bio u poslovnim transakcijama sa tuženikom, to ne može osnovano potraživati posebnu naknadu iz čl. 13. st. 1. ZFPPN-a.

25. Stoga je valjalo odlučiti kao u t. II. izreke.

26. O troškovima parničnog postupka sud je odlučivao na temelju odredbi iz čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12., 103/12., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22. - dalje u tekstu: Tarife).

27. Stoga, a kako je tuženik u cijelosti uspio u sporu, tuženiku je valjalo priznati nastale troškove sastava odgovora na tužbu u vrijednosti od 25 boda na temelju Tbr. 8.1. tarife, trošak sastava podneska od 6. ožujka 2026. u vrijednosti od 25 bodova na temelju Tbr. 8.1. Tarife, kao i troškove zastupanja na ročištu, po punomoćniku, 16. travnja 2026. u vrijednosti od 25 bodova na temelju Tbr. 9.1. Tarife, sve uvećano za PDV. Tuženiku je valjalo priznati i trošak sudske pristojbe na prigovor u iznosu od 6,64 EUR. Na dosuđene troškove dosuđene su zatezne kamate po čl. 29. st. 2. ZOO-a i stopi koja se primjenjuje u trgovačkim ugovorima, sve na temelju odredbe iz čl. 151. st. 3. ZPP-a.

28. Slijedom iznesenog, odlučeno je kao u točki III. izreke.

29. Preinaka tužbe dopuštena je na temelju odredbe iz čl. 450. st. 3. u vezi s čl. 190. st. 3. ZPP-a zbog čega je riješeno kao u izreci rješenja.

U Zagrebu 24. travnja 2026.

Sutkinja:
Dina Jellin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. Presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, nego se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6. 8., 9., 10. i 11. ZPP-a te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Dostaviti:

1. tužitelju, po pun., uz nalog za sudsku pristojbu na presudu
2. tuženiku, po pun.
3. kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30887-2214e**

Kontrolni broj: **0613a-bde10-6e7a2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DINA JELLIN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.